



Recull de Premsa



PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

El Palau acogerà «El Mesías» de Händel de William Christie y Les Arts Florissants La Razón Cataluña - 08/12/2016	3
El 'triple' de la música de càmera Diari de Tarragona - 08/12/2016	4
Clàssica però informal El Temps - 06/12/2016	5
i també La Vanguardia Que Fem - 09/12/2016	9
L'agenda El Punt Avui - 08/12/2016	10
BCN aquest pont El Periódico de Catalunya - Catalán - 08/12/2016	11
Renace la coral del Centre Excursionista Diari de Terrassa - 08/12/2016	14
El frau fiscal costa 2.120 € a cada català Ara - 09/12/2016	16
Per lluitar contra la corrupció cal un canvi de cultura democràtica Ara - 09/12/2016	17
El diccionari de la corrupció política Ara - 09/12/2016	18
Los Millennials se consolidan como responsables de la innovación laboral Equipos&Talento - 01/11/2016	20



L. R. - Barcelona

El Palau de la Música Catalana acogerá el jueves 15 de diciembre la interpretación de «El Mesías» de Georg Friedrich Händel a cargo del prestigioso director William Christie y su formación Les Arts Florissants, en el marco del ciclo Palau 100, anunció el auditorio ayer en un comunicado.

El director estadounidense afincado en Francia volverá a in-

El Palau acogerá «El Mesías» de Händel de William Christie y Les Arts Florissants

terpretar esta obra en el Palau, donde realizó en 1994 «un concierto que fue histórico hasta el punto que todavía continua en la memoria de los melómanos que asistieron», aseguró la institución. El quinteto solista vocal estará

formado por las sopranos Katherine Watson y Emmanuelle de Negri, el contratenor Carlo Vistoli, el tenor Samuel Boden y el barítono Konstantin Wolff.

«El Mesías», que se estrenó durante la Semana Santa de 1742 en

Dublín (Irlanda), se acostumbra a interpretar en Navidad y cuenta con el movimiento de gran emoción y exaltación «Hallelujah», considerado como una de las músicas universalmente más conocidas.

El concierto forma parte del proyecto con el que el Palau, Christie y su «ensemble» quieren repasar tres de los oratorios «más queridos»: «Misa en si menor» de Bach, que ofrecieron la temporada pasada; el actual «El Mesías» de Händel, y «La creación» de Haydn, previsto para la temporada 2017-18. Además de director y clavecinista, Christie es padre del movimiento historicista y fundó Les Arts Florissants en 1979.

El 'tripleto' de la música de cámara



El cuarteto de saxofonistas actuará el martes en el Teatre Metropol de Tarragona. FOTO: CEDIDA

#saxofon

como a los que no están tan acostumbrados a este estilo. Por ello, a la hora de diseñar los programas buscamos que sean variados y sorprendentes. Nuestro objetivo es comunicar, no queremos dejar a nadie indiferente», añaden.

El próximo martes actuarán en el Teatre Metropol de Tarragona en calidad de ganadores del Concurso Permanente de Juventudes Musicales de España. La última edición se celebró en Sevilla. «Fueron unos días llenos de nuevas experiencias: conocimos a grupos que se dedican intensamente a la música de cámara como nosotros, organizamos nuestro primer viaje, lo más importante, defendimos un repertorio muy exigente al que dedicamos muchas horas». Como premio, harán una gira por todo el país con artistas de Juventudes Musicales de España.

Keybart Ensemble se formó en 2014 en la Escola Superior de Música de Catalunya, en Barcelona, donde estudian sus cuatro miembros. En su breve trayectoria ha tocado en lugares emblemáticos como el Palau de la Música Catalana y ha colaborado con la Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional Catalana, la Jove Orquestra Nacional de Catalunya o la Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu.

Keybart Ensemble ha ganado en un año tres de los premios más importantes de este género en España

JAVIER DÍAZ @J.DIAZPLAZA

Si esto fuera la sección de Deportes y el Kebyart Ensemble un equipo de fútbol, diríamos que acaba de ganar un tripleto. Como el Barça de Luis Enrique. El cuarteto de música clásica y contemporánea, formado por los tarraconenses Daniel Miquel y Pere Méndez y los barceloneses Víctor Serra y Robert Seara, se ha llevado en el último año tres de los galardones

más importantes de la música de cámara: el Concurso Permanente de Juventudes Musicales de España 2015; el XII Premi Montserrat Alavedra y El Primer Palau 2016.

Concurso al que se presentan, concurso que ganan... o casi. «Hombre, no los hemos ganado todos. El secreto es mucho esfuerzo y trabajo y un punto de suerte, que últimamente está presente y esperamos que dure», afirman sonrientes. A este tripleto hay que sumarle el primer puesto en el X Concurs Internacional de Música de Cambra Higiní Anglés que lograron en diciembre de 2014.

Su música es una mezcla de cuatro saxofones con su propia personalidad: soprano, alto, tenor y barítono. Y su nombre, un juego de palabras inspirado en la riqueza tímbrica, rítmica y estilística de la música tradicional de Indonesia: gamelan gong kebyar (conjunto instrumental de la isla de Bali) + art. «Abarcamos todo tipo de repertorio dentro del marco clásico y contemporáneo, aunque intentamos recibir influencias de todo tipo de música y arte en general», explican.

«Queremos que nuestra música llegue al máximo público posible, tanto a los melómanos

Keybart Ensemble

Martes 13
20.00 horas
Teatre Metropol
Tarragona
Entrada: 3/5/7/10 euros



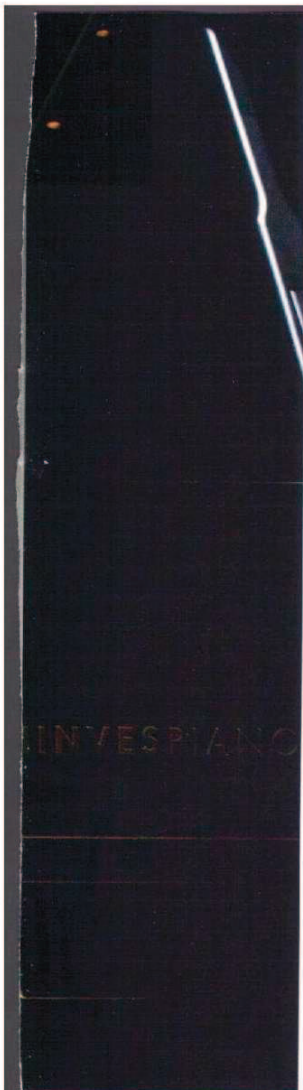
Clàssica però informal

El pas per Barcelona i València de James Rhodes, el gens convencional pianista anglès que barreja la interpretació de peces clàssiques amb actituds pròpies d'una estrella de rock i un esperit divulgatiu, obri de nou el debat sobre les maneres d'atraure nous públics a la música culta. Rhodes, i sèries com la gojosa 'Mozart in the jungle', podrien ser el camí. Les coses, però, són una mica més complicades.

Reportatge de Xavier Aliaga

"La música clàssica me la posa dura". Frases com aquesta, del llibre *Instrumental. A Memoir of Madness, Medication and Music*, defineixen un personatge com el pianista James Rho-

des, algú que confessa que la música de Bach, Schubert o Mozart li va salvar la vida. El llibre repassa una existència d'equilibris en la corda fluixa, amb abusos sexuals en la infantesa, addiccions al sexe i l'alcohol, trastorns mentals -fou



EVA RIFOLL



LUIGI DI NOZZI

ingressat en un hospital psiquiàtric—, un grapat d'intents de suïcidi, un matrimoni fet miques i la pèrdua de la custòdia del fill. Sortosament per a ell, les grans obres de la música culta l'ajudaren a trobar una mica de recer. I va escriure un llibre contant la seua experiència que estigué a punt de no ser publicat per la demanada de la seua ex-esposa. Un èxit rotund que, indubtablement, explica la seua popularitat internacional com a concertista.

La febre Rhodes s'ha instal·lat també entre nosaltres. Tot i haver passat els mesos de maig i juny pels festivals Primera Persona i Sonar, el pianista penjà el cartell de no hi ha bitllets en una nova compareixença el passat 10 de novembre, en el Voll Damm Festival Internacional de Barcelona. I per al 24 de febrer de l'any vinent té programada una altra data en el Palau de la Música, la quarta a la capital del Principat en molt poc de temps.

La colpidora història que l'acompanya, l'estètica malgirbada, més pròpia d'un músic lènguid de *rock indie*, i la connexió amb públics aliens a la música clàssica, han fet de Rhodes tot un fenomen. Digne, fins i tot, d'aparèixer al programa *Salvados* de Jordi Èvole.

El pas per València, el passat 26 de novembre, al Palau de la Música de la ciutat del Tàrrida, ha estat més discret i, en certa manera, controvertit. En la prèvia, la regidora de cultura, Glòria Tello, mostrava la seua satisfacció per una actuació susceptible de "sumar nous públics al Palau" per la seua capacitat de "transmetre els seus coneixements de manera atractiva". Però l'auditori no es va omplir.

El públic, que havia pagat entre 18 i 35 euros, estava configurat —en proporcions difícils de definir— per aficionats a la música clàssica, curiosos i adeptes de Rhodes no habituals del Palau. Un auditori heterogeni que rebé l'actuació

LA MÚSICA CLÀSSICA QUE DU TEXANS. En la imatge de l'esquerra, James Rhodes, durant el seu concert al Palau de la Música de València. En la dessuadora portava imprès el nom de Bach. A l'esquerra, Cameron Carpenter, en el Palau de la Música Catalana, amb el seu singular i innovador orgue i una estètica d'artista *punk*.

amb serioses diferències de criteri. "En el concert hi havia gent autènticament extasiada, però els professionals de la música ens miràvem sense donar crèdit. Qualsevol alumne de grau superior toca millor que Rhodes. Va ser una vergonya. A mi, personalment, el mite em va caure als peus. És pur màrqueting", etzibava Alexis Calvo, director d'orquestra, docent i un dels impulsors del famós programa pedagògic Sona l'ESO.

La de Calvo no és una opinió aïllada. En un article del digital *Valencia Plaza* ("James Rhodes en el Palau: Existeixen els nous públics?"), Rosa Solà, una molt reputada crítica, feia un repàs de les deficiències tècniques de Rhodes. I posava en solfa els suposats dots pedagògics. "Més que als compositors, s'explicava a si mateix, declarant tenir un trastorn obsessiu compulsiu, per exemple, fent gala de dir paraules gruixudes, i dient fàstics del *Brexit* o de Trump, en un meditat màrqueting destinat a agradar al públic".

Solà també discutia la filosofia del nou llibre de Rhodes, *Toca el piano*, en el qual sosté que en sis setmanes es pot aprendre a tocar un preludi de Bach. El mateix pianista començà tocant "Preludi núm. 1 en do major" d'el *clavecí ben trempat*. "Quasi tots els estudiants de piano, ja en el segon o tercer curs, han hagut d'enfrontar-se a aquesta partitura, i els més avantatjats l'han *tocada* en bastant menys de sis setmanes. Una altra cosa és que la seua *interpretació* haja estat satisfactòria".

Solà també criticava que es presente "com a model alternatiu una cosa que des de fa lustres es fa en tots els conservatoris i escoles de música", alhora que recordava que mètodes per iniciar els menuts a la música de manera agradable, cas del Kodály o el Suzuki, "tenen una llarga vida". A més a més, els canvis en l'estètica no són privatisms de Rhodes: grans figures com el violinista Ara Malikian o l'organista Cameron Carpenter, assenyalava Solà, s'han distingit també per aspectes i maneres de presentar-se al públic alternatives. →



CULTURA • NOUS PÚBLICS: MÚSICA CLÀSSICA AMB TEXANS

→ No tot és negatiu, però. Solà elogiava la composició del programa de Rhodes, "perquè no va acudir, per convèncer, als clàssics populars, sinó que va tocar obres realment interessants i, en algun cas, poc conegudes". "El públic, més jove del que és habitual, potser escoltava per primera vegada obres de tal calibre, i va caure rendit davant una bellesa que va aconseguir sobreposar-se a la deficient execució", conclou la crítica.

"Rhodes no és un virtuós, però és un difusor", responia Vicent Ros Peydró, director del Palau de la Música de València. "A mi no em preocupa que s'equivoque de notes o que la pulsació de les tecles no siga perfecta, perquè allò important és el que transmetia. I el públic que vingué no era habitual", rebla. Un músic, en tot cas, que encaixa en el pla d'actuació "Palau obert", que pretén "fugir d'una mentalitat hermètica i reservada sense menystenir el públic melòman".

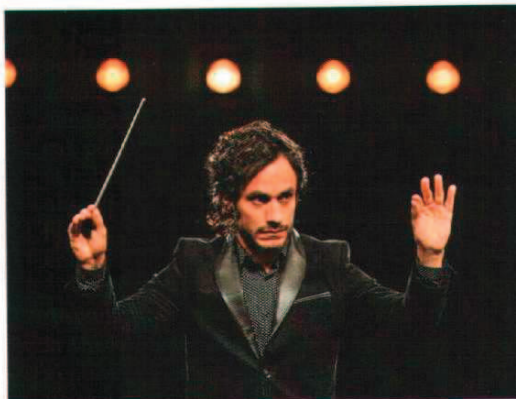
Cameron Carpenter, esmentat adés, un músic que també ha passat per Barcelona i València, respon també a aquest perfil. Amb una vida més semblant a la d'una estrella de rock, l'organista destaca per la indumentària i per uns pentinats molt cridaners. Per sobre de tot, però, es tracta d'un intèrpret que ha revolucionat la música clàssica amb un cridaner orgue electrònic portàtil amb el qual interpreta peces de Bach o Haydn. A diferència de Rhodes, el nord-americà està considerat un virtuós del seu instrument, un músic molt dotat tècnicament, però la seua estètica i el seu tarannà mediàtic fa que "moltes persones vinguen a veure'l", sosté Ros.

A més d'atraure aquestes figures mediàtiques, el Palau ha posat en marxa els Casual Concert & Lounge, actuacions de l'Orquestra de València amb un programa amb obres espectaculars i conegudes de música clàssica, els músics vestits de manera informal, una il·luminació més pròpia d'un festival de rock i una sessió de DJ posterior al rebedor amb la cafeteria oberta. Tot, per 10 euros. "Els joves estan encantats amb això, perquè no s'ho esperaven. I es tracta de gent que no havia vingut mai al Palau", assegura el director de la instal·lació.

Un futur de 'Carmines buranes'

Víctor García de Gomar, director artístic adjunt del Palau de la Música Catalana, aporta una visió semblant. Sobre Rhodes, també programat per aquest auditori, admet que "és un personatge en si mateix, però ajuda a la sensibilització envers la música clàssica. Salvant totes les distàncies, fa el paper que feien els Tres Tenors", diu en referència a l'espectacle dels anys 80 de Luciano Pavarotti, Josep Carreras i Plácido Domingo.

Respecte de Cameron Carpenter, més enllà de l'estètica radical, García de Gomar destaca "l'experiència sensorial, amb la il·luminació i amb un instrument que és capaç de fer vibrar l'èstern.



És un músic que cada vegada té més públic perquè funciona el boca-orella", adverteix.

Pel que fa a la consolidació de nous públics, aquest gestor del Palau adverteix que cal respectar determinats equilibris. "No podem embolcallar els concerts amb massa cel·lofanes perquè el nostre públic té un perfil molt determinat, una mitjana d'edat de 50 a 60 anys i estudis superiors, i això xoca amb portar un públic més jove".

Però això no significa que no es poden articular estratègies per dur nous públics als auditoris de clàssica. Una de les més sonades va ser la interpretació de la banda sonora de *Star Wars* coincidint amb l'estrena de la nova pel·lícula de la saga, un programa amb el qual "omplírem dues vegades el Palau". "Si al públic li agrada, potser voldran tornar per veure un programa més clàssic, repetir amb una simfonia clàssica pura i dura. Més enllà d'això, ens trobem amb la realitat. Hem de fer espectacles educatius però no edulcorar-los tant que després la gent es trobi amb la formalitat màxima i això generi rebuig. No podem allunyar el públic del ritual".

García de Gomar també pensa que el futur "passarà per fer repertoris clàssics amb *Carmines buranes* i el tipus de peces espectaculars i que atrauen més gent", la qual cosa implica que "els gèneres minoritaris, com ara la música contemporània, patiran més i caldrà ajudar-los més". "I una altra cosa són els repertoris i una altra els noms, figures com Bartoli, Dudamel o Carpenter, que seran com estrelles de rock. Això, de fet, ja està passant", afegeix. Un *star system* que és el que es pot permetre el luxe de traure repertori més exigent, apunta García de Gomar. "De fet, el mateix Dudamel va omplir amb *Turangalila* una obra molt difícil i sense concessions", assegura.

Televisió i educació

El fenomen Rhodes ha caminat paral·lel a l'èxit de *Mozart in the jungle*, una sèrie ambientada en una gran orquestra simfònica de Nova York. Aquesta producció d'Amazon, basada en el llibre *Mozart in the jungle: sex, drugs, and classical music*, trenca amb l'engolament i l'elitisme associat a la música





CLÀSSIC PERÒ INFORMAL.

A l'esquerra, l'actor Gael García Bernal en una imatge de la sèrie *Mozart in the jungle*, interpretant el director Rodrigo de Souza, inspirat en Gustavo Dudamel. A la dreta, *Casual Concert* al Palau de la Música de València amb la direcció de Josep Vicent i Carles Marín al piano. En el programa obres molt populars com ara el *Bolero* de Ravel, fragments de *Romeo i Julieta* de Prokofiev o *Rhapsody in Blue* de Gershwin.

culta a través dels personatges d'un excèntric i informal director d'orquestra sud-americà, interpretat per Gael García Bernal i basat segurament en el veneçolà Gustavo Dudamel, i una jove oboïsta que comença interpretada per una gran Lola Kirke.

Els profans veuen en *Mozart in the jungle* un món de sexe informal i promiscu, relacions creuades i festes amenitzades per alcohol i drogues que relacionen amb ambients de música pop i rock. Situacions, en realitat, que reflecteixen "el món real", apunta Vicent Ros, que es donen en qualsevol col·lectiu humà. "Tot això ens acostava a un públic convencional, pot contribuir a traure prejudicis i a generar curiositat", afegeix per la seua banda García de Gomar.

De fet, les entretingudes trames de la sèrie són un ganxo per a qualsevol públic, però en tots els capítols sona música clàssica i se'n parla. I aconseguix fer terriblement atractiu ser director o tocar instruments com l'oboè o el violoncel perquè en la ficció ho fan persones atractives i modernes.

La sèrie, ben mirat, és un oasi en un desert audiovisual pel que fa a la clàssica. Un problema no menor. Però el gran repte, segurament, és l'educació. "El dels nous públics de la música clàssica és al meu entendre un problema d'educació. A dos

nivells. D'una banda, l'escolar: cada reforma educativa retalla la música, la plàstica, el teatre ja no existeix... Pots tenir un Picasso o un John Lennon en classe i no assabentar-te perquè no es potencia l'ensenyament artístic. Quina renovació de nous públics has de fer si no els eduques?", es lamenta Alexis Calvo. "Però també hi ha l'educació del públic adult, portem anys programant les mateixes coses d'una franja de 200 anys que va de Mozart a Debussy. El barroc és com si no existira. I pel que fa a la música contemporània, ens hem quedat en Stravinski i en l'any 1913, com si no s'haguera fet música després. Quan, segons la meua experiència, els joves connecten molt més amb la música contemporània de Ligeti que amb Beethoven", rebla aquest músic i docent.

Hi ha qui pensa que s'exagera amb allò dels nous públics, que l'assistència als auditoris està en relació amb la penetració social i en les llars de la música i el seu tarannà exigent en comparació de la facilitat del *pop*, com apunta Rosa Solà en l'article. Hi ha, fins i tot, qui no creu en públics transversals. I que, amb texans o sense, la música culta sempre serà un cau per a minories, com els museus o el cinema d'autor.

I enfront d'això, fenòmens com Rhodes. ●



Un partit de bubble football.

FOTO: FLAMINIA PELAZZI

i també

TORNA GERONIMO STILTON

Un ratolí periodista al Teatre Condal

Després de l'èxit d'*El musical del Regne de la Fantasia*, Geronimo Stilton torna a la cartellera amb *Gran retorn a Fantasia*. La fórmula d'aquest nou espectacle continua sent infal·libre per entretenir els petits de la casa. Cançons divertides, aventures, màgia i un protagonista singular i carismàtic que ha de fer front a un repte ben complicat. A més, hi retrobareu vells coneguts com el gripau Scribacchius, la valenta Alys, la bruixa Stria i l'encantador Boletus.

GERONIMO STILTON. TEATRE CONDAL. AV. DEL PARALLEL, 91. HORARI: FINS AL 29 DE GENER.

• Teatrecondal.cat

ELEMENTAL, ESTIMAT GONZÁLEZ

Rock d'arrels al Palau de la Música

Me matas si me necesitas és el novíssim àlbum d'estudi de Quique González, desena referència en el catàleg fonogràfic del madrileny, també el seu primer disc publicat sota el nom de Quique González y Los Detectives. El pianista i guitarrista Eduardo Ortega, el bateria Eduardo Olmedo, el guitarrista José María López i el baixista Alejandro Climet també l'acompanyen en aquesta nova gira que arriba al Palau de la Música.

QUIQUE GONZÁLEZ Y LOS DETECTIVES. PALAU DE LA MÚSICA, 4-6. DIMECRES 14, A LES 21H. PREU: ENTRE 25 I 35€. • Palaumusica.cat

NADAL A MÀGIC BADALONA

Immillorable oferta comercial

A Màgic Badalona hi trobareu tots els regals i les millors idees per viure unes festes perfectes. El centre comercial i d'oci acull més de 90 establiments, distribuïts en 40 botigues de moda i complements, 18 restaurants, un multicine amb 13 sales (que projecta en sistema 3D i Vibration System), un gimnàs de 4.000 metres quadrats, pistes de basquet i de pàdel i un pàrquing de 1.200 places, gratuït les 3 primeres hores. A més, aquest any hi han arribat noves botigues, com Decimas, Maxcolchon, Hansel Home.

CC. MÀGIC BADALONA. CONCÒRDIA, 1. BADALONA. TEL.: 932 245 598.

• Magicbadalona.es



L'agenda

BARCELONA
20.00 POESIA
'Ajuste de versos'. El Club Cronopios (c/ Ferlandina, 16) ofereix una competició poètica.

BARCELONA
21.00 CONCERT
'Grans èxits de la música de la televisió'. Les cançons de cinema com les de *Star Trek*, *Friends* i *Joc de trons* seran representades per la Cinema Symphony Orchestra al Palau de la Música.



'El Trencauous' del Royal Ballet

30 SALES DE CATALUNYA
20.15 BALLET/CINEMA

Retransmissió en directe des de la Royal Opera House de Londres d'*El Trencauous* als cinemes.



Víctor Correa torna a Jamboree

BARCELONA
20.00 / 22.00 CONCERT

El grup de jazz Víctor Correa Strong-Bone farà una doble actuació a la Sala Jamboree.

BARCELONA
22.00 CONCERT
'Soda Jam Session'. El cantant flamenc Antonio Mesa s'afegeix aquesta nit al trio base de la *jam session* del Soda Acústic (c/ Guillerries, 6).

BARCELONA
22.00 CONCERT
'Open Mic Night'. L'Alfa Bar (c/ Gran de Gràcia, 36) deixa el micròfon a tots aquells que vulguin pujar a l'escenari a mostrar les seves propostes.



Què es pot fer a BCN aquest pont

Quinze propostes d'oci urbà

COSES DE LA VIDA ► Pàgines 32 i 33



ep Coses de la vida GRAN BARCELONA

Alternatives en una ciutat que no estarà adormida

MENJAR AL CARRER

Gastronomia al seminari

1 Torna l'All Those Food Market, el mercat que reuneix artesans, emprenedors gastronòmics i xefs que vetllen perquè el menjar al carrer sigui de qualitat. L'última edició estava prevista per al setembre, però es va anul·lar per amenaça de pluja. La cita ja no serà al vestíbul de l'edifici històric de la Universitat de Barcelona, sinó al Seminari Conciliar, que per primera vegada obre les portes dissabte (d'11.00 a 23.00 hores) i diumenge (fins a les 20.00 hores) per acollir aquesta trobada inspirada en el Markthalle Neun de Berlín. Formats, te, embotits, melmelades, herbes aromàtiques, torrons i pa, però també productes relacionats amb l'art de cuinar.

FAMILIAR

El Circ Raluy al Port Vell

2 La carpa del Circ Raluy instal·lada al Port Vell marca l'arribada de les festes de Nadal. L'espectacle, d'un parell d'hores, combina el circ més clàssic i familiar amb apostes innovadores. Destaquen els números protagonitzats per Níedziela i Emily Raluy, que fan que caminar i fer exercicis a sobre d'un fi cable semblí fàcil, els dels pallasos Lluís i Sandro Roque, el d'Artur, el senyor del foc, el d'Iya Traore amb els seus malabarismes amb la pilota i el de les germanes patinadores Raluy-Swider. Port Vell. Passeig de Colom, 8. Dijous (12.15 i 17.00 hores), divendres (18.30), dissabte (17.00 i 19.30) i diumenge (12.15 i 17.00 hores). Entrada: a partir de 10 euros.

QUADERN DE VIATGE

La Barcelona de Lapin

3 Lapin (Châtenay-Malabry, França, 1981) acaba de publicar el seu tercer àlbum dedicat a Barcelona, on proposa recorreguts pels seus racons favorits, com cases del carrer de Salamanca, edificis d'Enric Miralles, petites xurries, les «excepcionals» vistes de la cafeteria d'El Corte Inglés de la plaça de Catalunya, el claustre de Sant Pere del Camp, el centre de creació La Escocesa, la botiga de mitjons La Torre de la plaça de la Universitat, els Encants i botigues singulars com El Ingenio. Amb el títol de *Barcelona original*, aquest quadern de viatges ha sigut publicat per l'Ajuntament de Barcelona i la llibreria i editorial Promopress. 19,90 euros.

SETÈ ART

Delikatessen de pel·lícula

4 Incloure el cine a les propostes d'oci pot semblar una obvietat, però mereix un espai perquè, en plena crisi de les sales de cine, ha sorgit paradoxalment una cosa que es podria qualificar de turisme de cel·luloide. L'Everest d'aquesta moda és la Sala Phenomena (Sant Antoni Maria Claret, 168) que, després de *Los odiosos ocho* de Tarantino, torna a la càrrega divendres a la nit amb la projecció de l'últim *Mad Max* en la versió *black and chrome* que va pretendre inicialment George Miller. A la Filmoteca, el llarg pont coincideix amb una data a celebrar, els 100 anys de Kirk Douglas i una programació de les seves pel·lícules.

ALTA CUINA

Cita amb els Roca

5 L'exposició *El Celler de Can Roca, de la Terra a la Lluna* il·lustra el reconegut projecte dels germans Roca com a referent gastronòmic internacional. El relat recorre 30 anys de recerca de l'excel·lència, primer des de Taialà, un barri als afores de la ciutat de Girona. Toni Massanès, comissari de la mostra, revela que el títol evoca el fet que fa 150 anys Jules Verne va imaginar tres persones arribant a la lluna en un coet. «És la història dels Roca: ¿qui es podia imaginar que tres germans d'un barri humil podrien arribar a l'impossible?», considera el comissari. El Celler de Can Roca es va inaugurar el 1986.

DE COMPRES

Festius de botigues

6 Les botigues de Catalunya poden obrir al públic els dies festius 6 i 8 de desembre d'acord amb la llei d'horaris comercials establerts per la Generalitat de Catalunya. A Barcelona, el Portal de l'Àngel, el carrer de Pelai i el passeig de Gràcia són els eixos turístics més concorreguts i on més comerços opten per obrir amb vista a les vendes de regals nadalencs. A més a més del tradicional eix de botigues del centre de la ciutat, els grans centres comercials poden ser un altre dels punts de pelegrinatge per solucionar les compres nadalencs o fins i tot les de Reis, si es vol ser previsor i no esperar fins a l'últim moment.

Propostes per treure partit al pont a BCN



L'espectacle del Circ Raluy serà al Port Vell.



Plantes al monestir de Pedralbes.



Patinatge sobre gel a La Farga.



Fira de Santa Llúcia a la Catedral.





La ciutat no estarà adormida en el segon pont d'aquest llarg aqueducte de desembre. Molts barcelonins disposen de més temps lliure per anar a museus, al cine o a descobrir llocs curiosos.

Per **CRISTINA SAVALL**



Hipermercado de l'art.



Al cine amb 'Mad Max'.



Exposició fotogràfica d'Humberto Rivas.



Propostes gastronòmiques.

REMEIS ANCESTRALS

El monestir de Pedralbes

7 El monestir de Pedralbes proposa el taller *Herbarius. Plantes i remeis a l'edat mitjana*, que descobreix secrets de la medicina grega i romana transmesa en l'occident medieval a través dels àrabs, que entenen que el cos humà estava format pels quatre elements en equilibri: aire, aigua, terra i foc, identificats com a sang, bilis groga, bilis negra i flegma. Durant segles es creia que la malaltia era un desequilibri d'aquests elements, i que es podia restablir mitjançant la dieta i la farmacologia. El taller, en què un biòleg ensenya a preparar xarops i ungüents, versa sobre els remeis casolans medievals.

ORNITOLOGIA

Ocells a Collserola

8 El parc de Collserola proposa aquest diumenge contemplar ocells als boscos, camps i jardins de la Feixa dels Ocells de Can Coll. Al centre d'informació hi ha un servei gratuït de préstec de prismàtics i fitxes informatives sobre els ocells. Són abundants i omnipresents les mallerengues (*Parus sp.*), els raspinells comuns (*Certhia brachydactyla*), els tallarols (*Sylvia sp.*), els pit-rojos (*Erethacus rubecula*) i els tudons (*Columba palumbus*). Però, segons el parc, destaca una espècie que, si bé no és la més coneguda, és la més abundant en els ambients forestals de pins: la mallerenga emplomallada (*Parus cristatus*).

FOTOS AMB HISTÒRIA

'Huellas' d'Humberto Rivas

9 Les 53 fotografies de la sèrie *Huellas*, d'Humberto Rivas (Buenos Aires, 1937-Barcelona, 2009), van ingressar l'any 2009 a l'Arxiu Fotogràfic de Barcelona. Les imatges van ser captades entre els anys 1995 i el 2005 amb l'objectiu de rastrear la geografia de Barcelona, Belchite, Corbera d'Ebre i Figueres buscant escenaris i individus vinculats a la guerra civil. Són fotos de gran format, la majoria còpies úniques, que reflecteixen l'empremta que el temps des de la contesa ha deixat en cares de persones que la van patir i van ser còmplices involuntàries d'afusellaments i morts. Arxiu Fotogràfic de Barcelona. Dv. i ds., de 10.00 a 19.00 h.

CONCERT

En honor a les sèries

10 Les bandes sonores de sèries de televisió també són dignes d'un concert al Palau de la Música. El 8 de desembre, Cinema Symphony Orchestra recrea els records musicals de *Star Trek*, del sofisticat Manhattan de *Sexo en Nueva York*, de les comèdies *Friends* i *Los Simpson*, i també els mons misteriosos de *Twin Peaks*. El programa inclou les partitures de *La família Addams*, *Batman*, *El equipo A* i *Expediente X*. La música de les sèries, de la mateixa manera que els seus guions, pot superar la de les pel·lícules. Palau de la Música Catalana. 8 de desembre. A les 21.00 hores. Sala de Concerts. A partir de 29 euros.

CELEBRACIÓ

Fi de Festa a Sant Andreu

11 Sant Andreu de Palomar, antic municipi independent amb més de mil anys d'història, celebra en dies d'hivern la seva festa major al coincidir amb el dia del seu patró, que va ser el 30 de novembre. Avui és l'últim dia i s'acomiada fins a l'any que ve amb un concurs de cassoles d'arros (Club Natació Sant Andreu, 11.30 h) i amb les actuacions de l'Institut Doctor Puigvert, l'Agrupació Esportiva Bon Pastor, l'Escola de Dansa Hermínia Espejo, MAB Dance Center, Gemma Dansa, l'Escola Laia, l'AV Sant Andreu de Palomar i l'Escola de Dansa Itaca, a l'envelat de Festa Major. També el piromusical (placa d'Orfila, 21.00 h).

MERCATS

Per a tots els gustos

12 Recórrer un mercat buscant-hi gangues o objectes insòlits és com trobar cargols de mar a la sorra de la platja. Aquest cap de setmana es concentra a Barcelona el nombre més gran de parades de carrer que s'hagi pogut veure mai. Des de moda vintage al Flea Market (en referència al mercat de les puces de París), el lema del qual és que el que algú tira pot ser el tresor d'algú altre, fins a l'estrena del Crim Market al Poblesec, dedicat a les últimes tendències de la moda i el disseny, amb la presència de Tundra Taiga, Ore Piccole, Dolly Boutique, Julie and Jane, El pollito amarillito, Otven i Javier Rubin Grassa.

FIRES

La tradició de Nadal

13 Un altre clàssic, més antic que el cine, és la Fira de Santa Llúcia de l'avinguda de la Catedral, que en aquesta edició compleix 230 anys. Les paradetes van aixecar les persianes el 25 de novembre passat i ho faran cada dia fins al 23 de desembre. El pont és una bona oportunitat per enfrontar-se a aquesta tradició, ja que requereix una certa predisposició. Tot i que la fira ja no ocupa els carrers estrets del perímetre de la catedral, embuts intransitables en hora punta de visites, l'espai central de la plaça sol ser també un formiguer de gent que busca adorns i figures per a arbres i pessebres. Un bon consell és anar-hi a primera hora. Obren a les 10.30 hores.

ESPORT HIVERNAL

A patinar sobre gel

14 La Farga de l'Hospitalet amplia a més de 2.000 metres quadrats la zona destinada a la pista de patinatge sobre gel i es converteix, d'aquesta manera, en la més gran d'Europa. L'entrada és lliure a la zona de les grades i a la cafeteria. L'àrea d'esbarjo per a joves i nens disposa de jocs esportius com l'*street curling* i l'hoquei, actuacions musicals i exhibicions de patinatge artístic. A la pista hi ha un espai reservat per als més petits amb monitors especialitzats, que passa de 250 a 300 metres quadrats. També augmenten les dimensions del tobogan de gel, una de les novetats de l'any passat que va arribar als 50 metres de longitud i 16 d'amplada.

EXPOSICIÓ

Hipermercado de l'art

15 La trenta-tresena edició de l'Hipermercado de l'art manté l'exposició col·lectiva, però per primera vegada s'obre a altres continents i inclou obres d'un col·lectiu d'artistes de Corea del Sud, en què destaca l'il·lustrador Charles Jang. Entre els artistes locals torna Javier Mariscal i hi debuta Andreu Buenafuente, que presenta les il·lustracions originals del seu llibre *No entiendo nada*. També tenen interès les obres de Gabriel Schmitz, Rossana Casano, Paula Fujiwara, Marc Badia i Helena Pielas. Aquest any hi ha una representació de cinc creadors que han format part de la mostra *No penso callar*, creada en benefici d'Amnistia Internacional.



Los primeros ensayos de la formación tuvieron lugar en noviembre. ALBERTO TALLÓN

Renace la coral del Centre Excursionista

El Centre Excursionista de Terrassa ha impulsado en su seno una nueva coral que estará dirigida por el maestro Lluís Yera, y que cuenta con la participación de cantores que aúnan de este modo su pasión por el excursio-

nismo y por la música. La coral toma el testigo de una formación muy recordada que estuvo activa entre los años 40 y 50, dirigida por el gran maestro y compositor Manuel Oltra. **PÁGINA 11**



El Centre Excursionista recupera su histórica coral bajo la dirección de Yera

La formación ya ha comenzado a ensayar y tiene previsto debutar el próximo día de Sant Esteve

Pamela Navarrete

La unión entre naturaleza y música no han dejado de ser una constante en el Centre Excursionista de Terrassa a lo largo de todos sus años de actividad. Desde hace más de cien años "el conocimiento y disfrute de la naturaleza y también de la cultura" han sido una constante en su actividad. Además de las iniciativas actuales, conocidas y reconocidas, el CET contó hace unas décadas con una coral que llegó a ser muy activa y que tuvo una gran importancia, especialmente por haber estado dirigida durante varias temporadas por el gran compositor catalán Manuel Oltra.

Ese período se prolongó aproximadamente entre los años 1943 y 1959, y ahora, más de medio siglo después, un grupo de socios y socias del CET han impulsado la recuperación de esta actividad, en una época en la que es palpable la segunda juventud que está teniendo el canto coral a lo largo de todo el territorio.

Eva Cervelló, actual presidenta de la entidad, ha recogido estas inquietudes y con la renovada junta actual ha emprendido el proyecto de recuperación de la coral. "Queremos mantener la esencia del CET en todos los sentidos, con la montaña por descontado pero también recuperando esencias que eran antes importantes. Al mismo tiempo queremos resolver inquietudes de las personas del centro", matiza. A juicio de Cervelló, "siempre se puede encontrar una relación entre canto coral y excursionismo, por la montaña también se canta." La naturaleza y la música tienen en suma la virtud de remover emociones.

DIECISÉIS INSCRITOS

Precisamente una de las socias, integrante a la vez del grupo Dríade Grup Vocal, fue quien sugirió el nombre de Lluís Yera para pasar a dirigir el nuevo proyecto. "Contactamos con él y encajó el hacer un llamamiento para ver si había personas interesadas, para poder arrancar." Esa convocatoria se produjo el pasado 17 de octubre y el resultado fue muy positivo: dieciséis personas se apuntaron en primera ronda, y la cifra ha aumentado y puede ir aumentando en un futuro próximo.

En la figura de Lluís Yera han encontrado a un profesional con la virtud de "entusiasmar y revivir proyectos." Yera es un egarense que lleva dirigiendo coros desde los 18 años, titulado en dirección coral por el Conservatori del Liceu.

Ha trabajado en el Jazz Cor y fue fundador de la coral Nova Ègara y



Primer ensayo de la recuperada coral del Centre Excursionista de Terrassa. ALBERTO TALLÓN



Una reunión celebrada a principio de curso impulsó la gestación de la nueva formación. MARTA BALAGUER

del Cor Vine. También ha sido director de Dríade Grup Vocal. Tiene asimismo experiencia como director de orquesta y de banda, y durante ocho años fue director de la banda de Girona. En la actualidad dirige Veus Evohè y ha estado colaborando en el proyecto "Participa amb el cor", trabajando en el "Requiem" de Mozart. Y eso sólo en lo que respecta a Terrassa, ya que también ofrece sus servicios en otras poblaciones; en general, "he trabajado en proyectos muy diferentes, incluso en un coro de la Fundació catalana de Síndrome de Down. Ha sido una de mis experiencias más enriquecedoras."

Ahora, al frente del nuevo pro-

yecto, confiesa no conocer demasiados detalles de la coral predecesora, pero promete investigar, especialmente respecto al período en que la dirigió el maestro Oltra (con quien llegó a trabajar, en vida.) Afronta el reto con indisoluble entusiasmo.

De momento la coral será exclusivamente adulta, y más adelante no se descarta la creación de una sección infantil. A ese respecto, Lluís Yera adelanta que "en un futuro la idea es hacer una sección juvenil, tener cantera, siguiendo el modelo europeo y mezclando edades."

PRIMERA ACTUACIÓN

Las actuaciones se ofrecerán en el marco de actos más institucionales del centro, y el primero de ellos tendrá lugar en el marco de la Diada de Sant Esteve. Esa Diada de Germanor incluye asimismo una lectura de poemas.

Si las cosas cuajan, más adelante no se descarta que la coral participe en otro tipo de actos. "No me pongo límites, si la coral funciona, ni a nivel musical ni artístico. La ventaja de esta coral es que será lo que queramos que sea", asegura.

En este sentido, apunta que siempre "intento adaptarme a lo que el grupo me pide, a lo que el grupo necesita y quiere." En este caso "quieren disfrutar del canto coral, ofreciendo una mezcla de estilos y con alguna cosa clásica, pero se cantará más música actual, muy fresca, motivadora y rítmica", adelanta.

Una de las cosas que le han sorprendido es la presencia de "bastantes hombres", normalmente escasos en este tipo de formaciones. En su trabajo con los cantores, seguirá su tónica de incorporar "coreografías y movimiento, para que sea una actividad más dinámica y visualmente más completa."

El músico afirma que "para mí cada una de las personas de la coral son un tesoro que debemos mirar; dedican una parte de su tiempo a reunirse para cantar, y eso es un valor en una época de gran deshumanización." Para él el canto coral es "una de las vías más rápidas para hacer música juntos. Va mucho con la idiosincrasia del pueblo catalán, nos gusta cantar y hacerlo juntos." Por otro lado, Yera afirma no ser un director "dictatorial" a la hora de proponer repertorios, pero sí "realista. Como director la decisión final debe ser mía."

Para participar en este coro no es necesario tener conocimientos musicales, pero sí "un mínimo nivel vocal." La coral protagoniza un ensayo semanal, los lunes de 7 a 8.30 de la tarde, desde el pasado mes de noviembre. ■

Bajo la batuta del maestro Oltra

Las actividades del grupo de cantores del CET se oficializaron en 1943, aunque diferentes dificultades y algunos parones propiciaron que la actividad no fuera plena hasta 1947. En ese momento comenzaron a dirigir al grupo, ya orientado hacia el canto coral, Josep Llongueras y Manuel Oltra, ambos procedentes del Orfeó Català. En su periplo la coral paseó por Catalunya, colaborando entre otros en actos religiosos y en diferentes diadas. Sus actuaciones en Terrassa fueron también frecuentes, añadiendo a su actividad concertística excursiones por diferentes puntos de la geografía. En 1954 la coral participó en un acto de homenaje póstumo a Joan Llongueras celebrado en Terrassa, y ya en 1955, Josep Rius substituyó a Oltra en la dirección de la coral. La actividad se prolongó hasta 1959 cuando, "por circunstancias totalmente ajenas a la voluntad de sus componentes" (según consta en los archivos del CET), la coral se disolvió, quedando la entidad huérfana en sus actos sociales.

DIA MUNDIAL CONTRA LA CORRUPCIÓ

El frau fiscal costa 2.120 € a cada català

Cada any es deixen de recaptar a Catalunya 16.000 milions d'euros, segons els tècnics d'Hisenda

L'economia submergida i l'evasió d'impostos a gran escala llasten les finances públiques

**Adigsa, Bárcenas, EROs, Palau...,
el diccionari de la corrupció política**



Per lluitar contra la corrupció cal un canvi de cultura democràtica

Avui se celebra el Dia Contra la Corrupció, aquesta plaga que, a més de sotstreure grans quantitats de recursos públics, lamina la credibilitat de les institucions i posa en risc els mateixos fonaments de la democràcia com a projecte col·lectiu. En els últims anys a Espanya s'ha viscut una explosió de casos de corrupció, des del Gürtel fins a l'operació Taula passant pels ERO d'Andalusia o el cas Palau a Catalunya, que han afectat greument el prestigi de la classe política, que en general no ha sigut capaç de lluitar amb determinació i amb totes les conseqüències contra aquest fenomen.

El fet que el principal partit espanyol, el Partit Popular, estigui involucrat en nombrosos casos de corrupció i hi hagi proves documentals d'un finançament irregular sostingut al llarg del temps i provinent de suposades

comissions per obra pública fa completament inversemblants els seus discursos sobre l'exemplaritat pública. Recordem que va ser Mariano Rajoy qui va nomenar Luis Bárcenas com a tresorer; i que María Dolores de Cospedal li va mantenir el despatx a Génova després que dimitís.

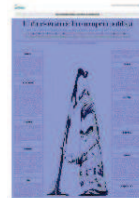
Però l'impacte de la corrupció va

Els discursos del PP i Rajoy sobre l'exemplaritat en la gestió pública no són creïbles

molt més enllà dels grans casos que apareixen als mitjans de comunicació i que afecten representants públics. També té a veure amb les maniobres d'enginyeria financera per evitar pagar impostos, l'existència dels paradisos fiscals, l'evasió de les grans fortunes i, més a petita escala, l'excessiu volum de l'economia submergida, que

representa prop d'una quarta part del PIB català, i que també malmet les finances públiques. Segurament, el model d'Hisenda espanyola no és l'ideal, ja que tracta els contribuents com a sospitosos i dedica pocs recursos a perseguir el gran frau per centrar-se en els assalariats, autònoms i petits empresaris. El col·lectiu de tècnics d'Hisenda denuncia que falten inspectors i que només un 20% dels efectius es dediquen a les grans empreses.

Però més enllà dels recursos, el que cal és un autèntic canvi de cultura democràtica i prendre consciència que el frau l'acabem pagant entre tots. Ara que Catalunya viu un moment constituent, seria bo que el debat sobre la fiscalitat i la lluita contra el frau ocupés un lloc important. Perquè la transparència i l'equitat són un fonament imprescindible per poder construir un país millor.



El diccionari de la corrupció política

Amb més de 8.000 detinguts per corrupció des del 2010, no és estrany que l'estat espanyol se situï en el 18è lloc dels 28 països de la UE en l'índex de percepció de la corrupció, que elabora Transparència Internacional. Aquests són alguns dels casos més sonats ordenats de la A a la Z

TEXT: LAIA VICENS / MARC TORO / ALEIX MOLDES

A

ADIGSA

"Vostès tenen un problema i es diu 3%". La frase de l'aleshores president del Govern, Pasqual Maragall, el 2005 va obrir la capsa dels trons. Maragall es referia a les presumptes comissions que haurien cobrat empresaris i directius d'Adigsa a canvi d'obra pública. Els sis imputats s'enfronten a una pena de 10 anys de presó per tràfic d'influències.

B

BÁRCENAS

El cas que investiga el presumpte finançament il·legal del PP va esclatar el 2013 amb la publicació dels *papers de Bárcenas*, la presumpta comptabilitat B del partit entre el 1990 i el 2008. Luis Bárcenas, extresorer del PP, i el seu predecessor en el càrrec, Álvaro Lapuerta, hi haurien anotat donacions d'empresaris i sobresous en negre a càrrecs populars, entre els quals l'actual president espanyol, Mariano Rajoy. Bárcenas, també acusat en el cas Gürtel, va passar 19 mesos en presó preventiva. La peça principal del cas encara està en fase d'instrucció.

C

CASINOS

Durant els anys vuitanta, la concessió dels casinos catalans, de la família Suqué Mateu, hauria desviat desenes de milions de pessetes a CDC a través de factures falses emeses per a mitjans de comunicació. El cas va quedar arxivat el 1997, però l'any 2010 el TSJC va qualificar la instrucció de deficient.

D

DORRIBO

Concessions irregulars a canvi de comissions. Aquest era l'objectiu de la suposada trama Campi, liderada per l'empresari gallec Jorge Dorribo. La causa arrenca el 2011 i esquitxa l'exministre de Foment José Blanco (PSOE), a qui Dorribo hauria donat diners a canvi de gestions. La causa contra Blanco va ser arxivada pel Tribunal Suprem i el cas està ara a l'espera de judici.

E

ERO

Els expresidents de la Junta d'Andalusia Manuel Chaves i José Antonio Griñán i 24 antics alts càrrecs andalusos més estan cridats a judici pel cas dels ERO. De la investigació es desprèn que entre el 2001 i el 2011 la Junta hauria concedit ajudes a empreses



en expedients de regulació d'ocupació fraudulents i falses prejubilacions, que haurien arribat a defraudar centenars de milions d'euros.

F

FILESA

Entre el 1988 i el 1990 el PSOE es va finançar il·legalment mitjançant empreses com Filesa. Aquestes societats haurien ingressat 1.200 milions de pessetes per estudis que no es van fer mai. Uns diners que el partit hauria destinat a pagar campanyes electorals. La justícia va imputar 39 persones per malversació de diner públic, entre les quals l'exsenador del PSC Josep Maria Sala, condemnat a tres anys de presó (va complir 25 dies).

G

GÜRTTEL

El 4 d'octubre va arrencar el macroprocés del cas Gürtel. El sumari assenyalava que l'empresari Francisco Correa liderava una trama que, amb la connivència del PP, es va lucrar amb béns públics. Correa, que s'enfronta a 125 anys de presó, va començar organitzant viatges per al partit i va acabar a càrrec dels actes electorals. Dirigia un entramat d'empreses que guanyaven els contractes públics. A canvi, el PP s'hauria adjudicat milions en comissions.

H

HISENDA

L'empresari i expresident del Barça Josep Lluís Núñez i el seu fill van ser condemnats a presó (només hi van estar uns mesos) i a pagar dos milions d'euros per haver subornat inspectors d'Hisenda i haver-se estalviat impostos.

I

INNOVA

Contractes a dit, desviament de fons públics, exercici simultani de càrrecs públics i privats en el sector sanitari... Són algunes de les irregularitats d'Innova, el conglomerat d'empreses municipals de Reus, epicentre del cas de corrupció del 2012, pendent de judici. El responsable del holding, Josep Prat (exdirector de l'ICS), i l'alcalde reusenc de l'època, Lluís Miquel Pérez (PSC), són els principals implicats.

J

JORDI PUJOL

El 25 de juliol del 2014 l'expresident de la Generalitat Jordi Pujol va confessar que la seva família va mantenir durant 34 anys almenys 4 milions



d'euros amagats a Andorra. Pujol assegura que el seu pare els va deixar a Marta Ferrusola i els fills. La justícia el va citar a declarar com a imputat per presumpte delictes contra la hisenda pública i blanqueig de capitals al costat de la seva dona i els seus fills. El cas s'ha ajuntat amb la investigació dels negocis del primogènit, Jordi.

K KIO

L'empresari Javier de la Rosa ha sigut condemnat a gairebé 20 anys de presó pels diferents casos oberts contra ell des dels 90. El de la fallida del grup Torras, empresa filial de la kuwaitiana KIO, és el principal. Com a gestor de Torras, De la Rosa va desviar 375 milions abans que l'empresa es declarés en suspensió de pagaments l'any 1993. L'advocat barceloní també va ser condemnat l'any 2008 per la descapitalització de Gran Tibidabo.

L LUIGI

Suborn, corrupció urbanística i blanqueig són els suposats delictes que haurien comès els acusats en el cas Pretòria, que investiga una xarxa que entre el 2000 i el 2009 hauria influït en adjudicacions a Santa Coloma de Gramenet, Badalona i Sant Andreu de Llavaneres. En la trama, liderada per l'exdiputat del PSC Luis García (Luigi), hi haurien participat els exdirigents de CDC Lluís Prenafeta i Macià Alavedra i l'exalcalde socialista de Santa Coloma Bartomeu Muñoz. El cas és a les portes del judici.

M MERCURI

El cas gira a l'entorn de l'exalcalde de Sabadell Manuel Bustos, que ja ha sigut condemnat a un any de presó per haver col·locat a dit una tècnica. La causa principal s'està investigant i es relaciona amb les presumptes comissions del 3% que s'haurien cobrat a empreses per l'adjudicació d'obra pública a la cocapital vallesana.

N NÓOS

L'Institut Nóos va saltar a la fama el 2011, un cop la Fiscalia Anticorrupció va detectar irregularitats en la fundació presidida per Iñaki Urdangarin. El marit de la infanta Cristina i el seu soci, Diego Torres, estan acusats d'apoderar-se de 5,8 milions en convenis amb els governs valencià i balear. La Fiscalia reclama 19 anys de presó per a Urdangarin. La sentència del tribunal és imminent i la incògnita és si es condemnarà la infanta.

O ORIOI PUJOL

El 19 de març del 2013 Oriol Pujol abandonava temporalment el càrrec de secretari general de CDC en ser formalment imputat pel cas de les ITV. Setze mesos després decidia renunciar també a l'acta de diputat al Parlament. Pujol està acusat de beneficiar un empresari en l'adjudicació d'estacions d'ITV. La Fiscalia demana cinc anys i dos mesos de presó per



a ell i tres anys i quatre mesos per a la seva dona.

P PALAU

El presumpte finançament il·legal de CDC anirà a judici el març del 2017. Convergència està acusada en el cas Palau per haver cobrat 6,6 milions d'euros en comissions il·lícites provinents de l'empresa Ferroviaria. Del suposat 4%, un 2,5% hauria acabat al partit i un 1,5% a les butxaques de Fèlix Millet i Jordi Montull, l'expresident del Palau de la Música i la seva mà dreta, per als quals es demanen 27 anys de presó. CDC ha dipositat com

a fiança 15 seus territorials per cobrir els 3,2 milions que li reclama el jutge. Daniel Osàcar, l'extresorer del partit, és un dels 17 acusats en un desfalc que podria arribar als 18 milions d'euros.

R RASPUTIN

L'any 2004 el govern de les Balears va computar com a despesa set entrades al prostíbul Rasputin de Moscou, aprofitant que una delegació balear era a la capital russa promocionant les Illes com a destí turístic. El 2007, quan el *Diari de Mallorca* va publicar els fets, l'executiu va forçar la dimissió de Juan Carlos Alía, director gene-

IL·LUSTRACIONS:
ANTHONY
GARNER

ral de Turisme. El cas va ser arxivat un cop Alía va tornar els diners.

S SORIA

L'abril del 2016 es van publicar els *papers de Panamá*, que van destapar entremats opacs en paradisos fiscals. El nom de l'aleshores ministre d'Indústria, José Manuel Soria, va aparèixer vinculat a una societat a Panamá i també es va descobrir que havia tingut empreses vinculades a les Bahames i a les Jersey. Soria va dimitir de tots els seus càrrecs polítics.

T TAULA

Unes vuitanta persones estan sent investigades pel cas de corrupció del PP de València. El cas Taula investiga el finançament il·legal del partit entre el 2003 i el 2015, quan els populars haurien cobrat comissions del 3% per finançar les campanyes. Abans de morir d'un atac de cord després de declarar al Suprem, Rita Barberá era una de les principals investigades.

U UNIÓ

Entre el 1992 i el 1995, quan Joan Colgul dirigia el consorci creat per gestionar les ajudes al turisme, va desviar fons públics a UDC. Deu empresaris van ser condemnats pel cas Turisme. Els democratacristians també han sigut esquitxats pel cas Treball, que va condemnar Josep Maria Servitge, i pel cas Pallerols, en què els acusats van admetre finançament irregular d'Unió a través de cursos de formació.

V VILOCA

El cas 3% va començar el 2014 a l'Ajuntament de Torredembarra i en dos anys el jutge ha descobert una trama de presumptes comissions en obres públiques que esquitxa diferents consistoris i implica CDC. El tesorero del partit, Andreu Viloca, va estar 20 dies en presó preventiva.

X XAVIER CRESPO

L'any 2015 l'exdiputat de CiU Xavier Crespo va ser inhabilitat durant nou anys i mig per haver afavorit un empresari rus quan era alcalde de Lloret de Mar, a canvi d'un rellogue, un viatge i un patrocini. El Suprem va rebaixar la condemna a dos anys d'inhabilitació.

Z ZALDÍVAR

El GPS de la corrupció urbanística té fixades les coordenades de Marbella. És l'única ciutat de l'Estat que ha vist com el Senat acceptava (2006) la dissolució del seu Ajuntament. Una cinquantena de persones van ser condemnades el 2013 per delictes de prevaricació, malversació de fons públics, tràfic d'influències i suborn. Entre els empresonats, el cap de la trama, Juan Manuel Roca; l'exalcalde Julián Muñoz; la seva esposa, Maite Zaldívar, i l'exalcaldessa Marisol Yagüe.



Los Millennials se consolidan como responsables de la innovación laboral

Los jóvenes emprendedores fueron los protagonistas de la 3rd International HR Conference Barcelona que se celebró a principios de octubre en el Palau de la Música Catalana. Por tercer año consecutivo, este evento de máximo nivel del sector organizado por Advantage Consultores reunió a 15 top level speakers procedentes de importantes universidades como Harvard y Esade o compañías punteras como Airbnb y BBVA. Las temáticas de esta edición fueron el futuro del trabajo, esto es, las futuras tendencias en materia de RRHH, la innovación en RRHH, la digitalización, y como novedad, se abordó el emprendimiento juvenil.

Sylvia Taudien, directora de Advantage Consultores e Indigital Advantage y gran impulsora y embajadora del evento, fue la encargada de dar la bienvenida e inauguró la jornada enumerando las principales tendencias globales en RRHH, que ella concretó en: la digitalización y el rol clave de Recursos Humanos en la transformación digital de las organizaciones; las nuevas formas y espacios de trabajo, que deben ser inspiradores, disruptivos y flexibles; la convivencia de generaciones y las nuevas competencias digitales (gestión de la ambigüedad, actitud divergente, diversidad, trabajo en red, pasión por tendencias, impacto en redes, *people fluency*, saber catalizar soluciones...); la aparición continua de nuevas profesiones (como *Global System Architect*, *Avatar Relationship manager*, *Digital Identity planner*, *Smart Road Designer/Engineer...*) y la robotización que cambiará el futuro del trabajo.

Taudien declaró que: "Lo que hemos visto hoy es que los Millennials son los responsables de la innovación laboral. Son jóvenes revolucionarios en el sentido de que no piensan en un puesto de trabajo fijo para toda la vida, sino que primero

piensan en su pasión y de ahí construyen su profesión". Taudien prosiguió asegurando que "dada esta tendencia, está claro que en los próximos años habrá un mayor número de autónomos, *freelances* y colaboradores independientes porque esta generación no tiene la mentalidad de buscar trabajo, sino la de crearlo".

Sylvia Taudien, directora de Advantage Consultores, fue la encargada de abrir la 3rd International HR Conference Barcelona

La directora de Advantage concluyó su introducción sorprendiendo al concurrido auditorio con la aparición inesperada y original de un auténtico dron sobrevolando la sala.

Tras ella, participaron los ponentes que explicaron sus experiencias, pensamientos y recetas para el éxito en un mundo en constante cambio



Gary P. Cormier,
HR director Harvard University

Cormier fue el responsable de descubrir hacia dónde va la realidad del mundo del trabajo. Así, hizo referencia a las cinco tendencias fundamentales en materia de RRHH: desde nuevos comportamientos por la influencia digital al *cloud* y herramientas colaborativas.



Terry Gillis,
president & Managing partner CPI Canadá

Gillis aseguró que las personas no son bienes o recursos, sino inversores y exhortó a RRHH a adoptar un enfoque más *marketiniano*, ya que el reto actual es mejorar la experiencia del empleado respecto a la organización.



como el actual en el que no hay certezas, sino incertidumbres.

Obtener inspiración para el desarrollo profesional, generar sinergias y convertir Barcelona en la plataforma mundial para RRHH son los objetivos que persigue la conferencia. Concebida con un formato dinámico, al estilo *TED talks*, y cuyo idioma es el inglés, se diferencia de otros eventos y conferencias porque potencia el *networking* entre los asistentes y los ponentes y porque, además, estos proceden de todo el mundo. Así, se trata de un evento indispensable para estar al día en tendencias globales en RRHH que este año ha sido organizado por Advantage Consultores con el apoyo de Career Partners International, The Plan Company, Incipity e Inesdi ■



Jeroen Merchiers,
 General manager North, East & South of Europe & Russia en Airbnb

Merchiers relató cómo es la nueva forma de trabajar desde una gran compañía que pone el foco en las personas. Explicó cómo están potenciando y viviendo la cultura, a través de la conexión y conectividad de los empleados con su comunidad.



Pablo González,
 fundador y CEO de Pangea

Pangea es una red de *networking* que conecta y potencia el talento joven a nivel mundial. Su fundador defendió del valor de los jóvenes, ya que su pasión y actitud están transformando el mundo. Para él, "este es el mejor momento en la historia gracias a la hiperconectividad y el fácil acceso a la tecnología".



Tim Steigert,
 leader Digital & Innovation Strategy de General Electric Europa

Simon Schoop,
 Founder & CEO de 4Advice

Estos dos expertos en temas de RRHH hablaron sobre cómo han cambiado las nuevas tecnologías el mundo del deporte e hicieron una analogía entre el éxito en el deporte y los negocios. Schoop aseguró que aunque la tecnología ha avanzado mucho y muy rápido y puede ayudar a marcar la diferencia en el mercado, siguen siendo las personas las claves de esa diferencia y por ello es importante realizar muy bien la selección y ayudarlas a desarrollarse. Steigert definió la transformación digital como la creación y ampliación de los resultados de negocio a través del empoderamiento de las personas con su uso de la tecnología.



Simon Dolan,
 catedrático de Futuro del Trabajo de ESADE

Dolan predijo durante su intervención que el trabajo del día de mañana será más flexible, más *freelance*, más colaborativo y menos seguro. Asimismo, indicó que las tres claves principales de la transformación del mañana son la digitalización, la globalización y la creación.



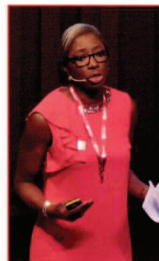
Fran Chuán,
 Founder & CEO de Dicere Global

El fundador de Dicere Global fue el encargado de relacionar innovación y personas. Desveló los elementos fundamentales para el desarrollo de una verdadera cultura de innovación en las empresas. En este sentido, aseguró que "para ser innovador es necesario involucrar a las personas".



Fabian Kienbaum,
 Managing partner en Kienbaum Consultants

Kienbaum abordó el liderazgo digital como una clave de éxito para aquellas compañías que quieran adaptarse a los nuevos retos de negocio. En este sentido, explicó que la digitalización es "transparencia", lo cual significa un cambio radical en las organizaciones.



Tessy Ojo,
 CEO de la Fundación The Diana Award,

La responsable de la Fundación The Diana Award, que fue creada en memoria de la Princesa de Gales y que rinde homenaje a su convicción de que los "jóvenes tienen el poder de mejorar el mundo", expuso su innovador enfoque con respecto a la movilidad social.



Ana Ecurin,
 Global head of Employer Brand & Recruitment Marketing de BBVA

Ecurin trasladó su pasión sobre cómo están reinventando el sector bancario a través de la digitalización y el *employer branding*. En BBVA quieren ser el mejor banco digital y para conseguirlo es clave cambiar mentalidades y formas de pensar.



Frits Galle,
 fundador de Frits Galle Organization Effectiveness

Galle expuso lo que denominó "El poder de la sencillez". Explicó una serie de puntos que ayudarán a mejorar la eficacia, como ser claro para que las personas tomen conciencia del cambio o recalcar que el conocimiento no es igual que la comprensión; o cómo lograr la aceptación.



Carlos Grau,
 Sales Strategy lead en Barrabés

Grau empezó su ponencia con un vídeo sobre cómo la tecnología transformará la forma hacer las cosas y auguró un futuro móvil, social, en la nube y con big data y coincidió en que no es una revolución tecnológica, sino una revolución en los modelos de negocio y en la forma en la que trabajamos.



Jordan Casey,
 CEO de Casey Games, TeachWare y KidsCode

Casey es con 16 años es el CEO más joven de Europa. Actualmente tiene tres *startups* relacionadas con el juego online. También trasladó la importancia de apoyar la creatividad de los jóvenes y destacó que las oportunidades surgen gracias a valores como la empatía, el respeto, la confianza y la pasión.

Beckmesser

Jean-Guihen Queyras: Violonchelista de moda

Publicado por: redactormp on: diciembre 02, 2016 En: En vivo Sin Comentarios

Twitter

Violonchelista de moda

Temporada Palau Cambra

Sonatas para violonchelo y bajo continuo, op. 14 de Antonio Vivaldi

Jean-Guihen Queyras, violonchelo. Michael Behringer, clave y órgano.

Barcelona, 28 de noviembre de 2016



Los que hemos vivido muchas e intensas horas con un violonchelo entre las piernas, los que tenemos la espalda destrozada por transportarlo como mulas, los que hemos llorado de escozor, los que hemos comprado un nuevo juego de cuerdas y al pagar se nos ha quedado una cara que todavía nos persigue, los que hemos rezado para que el pulgar de la mano izquierda para subir con seguridad a posiciones estratosféricas, los que nos hicimos con un cachivache milagroso para matar la cuarta posición en la tercera cuerda, los que hicimos muchos kilómetros para oír a Rostropovich, a Gutman, a Yo-Yo Ma y a Haimovitz, los que movimos cielo y tierra por el puente de aquel luthier de Nueva York, los que sufrimos como algo cercano la esclerosis múltiple de la du Pré, los que siempre recordaremos las clases de J. S. Bach en Barcelona... todos estos, todos los locos del violonchelo siempre estamos atentos a la aparición de un nuevo genio que sosiegue nuestro *delirium vitae*.

El violonchelista Jean-Guihen Queyras es, ahora, y para muchos, la estela a seguir. Y en el ciclo del Palau Cambra presentó el pasado 29 de noviembre su versión de las *Sonatas para violonchelo y bajo continuo, op. 14* de Antonio Vivaldi.

Reconociéndole una musicalidad brutal cimentada en el estudio minucioso de las necesidades de cada uno de los movimientos de la integral, el camino "purista" de la pica, un *sul tasto* eterno y cansino, un arco barroco y sin peso –ágil pero falto de todo lo demás– y un terror por el vibrato continuo hizo que la proyección sonora fuera bellísima pero con distancia.

Sin ánimo de abrir debate alguno, la cuestión, en todo caso, es estética, de fidelidad a unos ciertos valores. ¿Podemos, hoy en día, interpretar la música barroca tal como la interpretaron Rostropovich, grande, explosiva y profunda, o hemos de seguir el camino marcado por tradicionalistas como marcara Christophe Coin, volátil y curioso? Respetuosos de la tradición o no?

Quizás hubiera sido interesante que Queyras ofreciera ambas visiones; una primera parte intimista acompañado de órgano y clave y una segunda, con inmenso sorapiano, apoyando el instrumento en el dichoso suelo a la vez que pasando el arco por el lugar ordinario.

Bello concierto del violonchelista de moda. A mi pesar, sigo esperando esa nueva voz que desgarrase aquel que fuera mi instrumento y me lleve, como lo hicieron los grandes, a la éxtasis. **Israel David Martínez**

(Foto: Antoni Bofill)

Compartir 3